

Zenélő tekerők

„**BEMENTEM A BOLTBA**, mondtam, amit Apa kért. Ha az eladók nem értették, mit akar itt egyedül ez a kicsi lány, az utcára mutattam: ott az apukám, de nem tud bejönni a kerekesszékével, velem kell beérniük.” Amit mások nehézségnek éltek volna meg, az Pancsa Emese számára a világ legtermészetesebb dolga volt. Felnővén szeretne segíteni időseknek, fiataloknak, problémával küzdő gyerekeknek.

Videomegosztó oldalon nézem a furcsa kerékpárt, a rajta ülő lány épp zenét szerez, vagyis „zenét teker”. Szó szerint: ahogy hajtja a biciklit, úgy csendülnek fel – a tempótól függő – gyorsabb vagy lassabb dallamok. A bicikli neve Tempo, és egy fiatal formatervező lány agyszüleménye. Pancsa Emese olyan bűtort szeretett volna tervezni, amelyet használva jól érezzük magunkat, és miközben játszunk vele, észre sem vesszük, hogy nemcsak szellemi, de fizikai egészségünkért is sokat teszünk. Az örökké mosolygó lány szociális érzékenysége már egészen kicsi gyerekkorától meghatározta az életét.

– Hároméves voltam, mikor édesanyám meghalt, apa egyedül nevelt. Mozgássérültként nagyon sokat tett a magyar paralimpikonokért: alapító tagja volt a Magyar Paralimpiai Bizottságnak, elnöke a Magyar Mozgáskorlátozottak Sportszövetségének – meséli Emese. A vidám apa életigenlése átragadt lányára is, aki a nehézségekben nem a problémát, hanem a kihívást látja. – Különleges gyerekkorom volt édesapámmal; a családuk nyolcéves koromban bővült nevelőanyukámmal, aki paralimpikonként kiváló eredményeket ér el, kiemelkedő teljesítménye alapján példa lehet az épek számára is. Mások talán mint nehézséget élték volna meg, ha ilyen családba születnek, bennem azonban csak a felhőtlen gyerekkor emléke él. Másképp nőttek fel, másképp is gondolkodom, mint a többiek – ebből ma rengeteget profitálok.

Sok időt töltött mozgásukban korlátozott emberekkel, s mindvégig motoszkált benne, hogyan könnyíthetné meg a valamilyen nehézséggel élők életét. Végül édesapja halála adta meg a végső lökést. Huszonegy éves volt, a gyerekkor végén, a felnőttkor küszöbén – ekkor döntötte el végleg a környezetkultúra alapszakon, formatervezői mesterszakon tanuló lány, hogy olyan bútorokat tervez, amelyekkel mások jóllétéért tehet.

– Hiszek benne, hogy a lelki és egészségi állapot összefügg, hogy a szomorúság megbetegít. Az öngyógyítás, a magunkra való odafigyelés fontossá vált számomra, hiszen a családomat ért veszteségek komoly üzenetet hordoztak. Amikor pedig a sportoláson keresztül szerettem volna megtalálni a belső békémet, éreztem, hogy nemcsak a mozgás, de a zene is felszabadít, megnyugtat. És emellett persze egy jól eltalált ritmus a sportteljesítményt is növeli.

A zene és a sport kapcsolatából, a kettő gyógyító erejéből született meg az ötlet: olyan sporteszközt tervezni, amely egyszerre játék, mégis átmozgat, ráadásul még a kreatív énünket is kiélhetjük rajta.

– Olyan kerékpárról álmodtam, amivel zenét is komponálhatunk. Mert gyógyít a mozgás, gyógyít a zene.

A Tempo, amely végül álomból valósággá vált, egyszerű működési elvre épül: használója folyamatosan tekeri, a mozgás gyorsasága adja a ritmust, a kormányon található tekerők segítségével pedig választhatunk a különböző zenealapok közül. Nem is szobakerékpár, hangszer ez. Az így komponált zeneszámokat pedig elmenthetjük, később visszatérhetünk hozzájuk, tovább alakíthatjuk a dallamot vagy megoszthatjuk a barátainkkal is.

Mert a szobabicikli közösségformáló erővel is bír, ha például egy irodai közösségbe kerül: a kiegészítő óvja az alkalmazottakat, ha a kollégák időnként bringára pattannak, együtt zenélnek. De hasznos társa lehet a szobabútor sérült fiataloknak is, akik számára terápiás eszköz a zenélő bicikli.

A bútor koncepciója és formai megjelenése Emese tervei alapján készült, az ő ötlete volt az is, hogy az egyedi alkatrészeket, a tekerőket 3D-nyomatással készítsék. Ebben nagy segítségére volt Újvári Dávid villamosmérnök, aki nemcsak a tekerők kialakításában segített, de ő felelt

a teljes elektronikai tervezésért és kivitelezésért. Szoros barátságot kötöttek, azóta más projekteken is együtt dolgoznak. A már említett, a kormányon található tekerőket a kicsi gyerekek kedvéért színesre festették. Ezek nemcsak színesek, de domborúak is, hogy a vakok és gyengénlátók is könnyedén azonosítani tudják a különböző tekerőket.

A bicikli tömeggyártása azonban sok pénzbe kerül, ezért egy hamarosan induló jótékonyági kampány keretében rendelhetik meg különböző alapítványok vagy magánszemélyek. – Miután egy tévéműsorban láttak, már több alapítvány, köztük egy értelmi sérültekkel foglalkozó is megkeresett, hogy szeretnék megvásárolni a gépet. Végül arra jutottunk, jótékonyági felhívást indítunk, amelynek a lényege, hogy egy na-

FOTÓ: BENKO-MOLNAR FANNI

A Tempo speciális bicikli
Pancsa Emese agyszüleménye

Emese tervei és bútorai nemcsak a használók, de a szakma döntéshozói-
nak tetszését is kivívta. Korábban megnyerte iskolája, a Budapesti Metropolitan Egyetem házi Startup-versenyét, Harsányi István Hallgatói Díjat kapott a Magyar Innovációs Szövetségtől, 2017-ben pedig az országos művészeti diákköri konferencián első díjjal és rektori különdíjjal jutalmazták építőművészet és design kategóriában.

És hol van még a vége?! Emese izgalmasabbnál izgalmasabb ötletek megvalósításán töri a fejét. Nemrégiben tervezett egy gyümölcsprést (ezt jövőre mutatja be), amellyel a kismamák életét könnyítené meg, a Troli fantázianevű összecsukszerű bevásárlótáska pedig az időseknek nyújtana segítséget a cipekedésben.

– Szeretném, ha az általam tervezett eszközök nemcsak egyszerű bútorok lennének, hanem olyan használati tárgyak, amelyek jobba teszik tulajdonosaik életét.

Hardi Judit

Hirdetés

NEMZETI VÁGTA

SZEPTEMBER 14-16.

BUDAPEST, HŐSÖK TERE

BUDAPEST

INNOVÁCIÓS ÉS TECHNIKAI MINISZTERIUM

Családok ÉVE

Kincsem+ tuti

DUNA

traco

horze

STABAD FÖLD

BUDAPEST CARD

WWW.VAGTA.HU

A rendezvény ingyenes!

A JÖVŐ VÁGTÁJA